

KWIECIEŃ, tydzień 3 WIOSNA NA WSI

Wtorek 14.04.2020r.
W wiejskiej zagrodzie

1. Opisywanie charakterystycznych cech środowiska wiejskiego.

Obrazki przedstawiające krajobraz wiejski.

Rodzic układa na stole obrazki przedstawiające krajobraz wiejski. Dziecko opisuje jego charakterystyczne cechy. Rodzic zadaje pytania pomocnicze, np. Jakie domy są na wsi? (Na wsi są niskie domy). Rodzic może również sam budować proste zdania. Dziecko wskazuje wtedy obrazek, którego zdanie dotyczy.

2. Zabawa ruchowa:

Zabawa bieżna: Koniki na wybiegu. Dziecko jest konikiem. Biega po łące zgodnie z rytmem wyklaskiwanym przez Rodzica: idzie stępa (powoli, wysoko unosząc nogi), biegnie klusem (biegnie na palcach, ale jeszcze nie bardzo szybko), galopem (biega szybko, na całych stopach, w jednym kierunku). Podczas poruszania się kląska językiem – naśladuje uderzenia końskich kopyt.

3. Spotkanie na wiejskim podwórku – słuchanie opowiadania Ewy Stadtmüller Wiejskie ustronie

Książka (s. 62-63)

Rodzic czytając opowiadanie, prezentuje ilustracje do niego.

– Nie uwierzcie, co się nam przytrafiło! – opowiadał przy kolacji dziadzio. – Postanowiliśmy z babcią zabrać was na parę dni na wieś, więc zacząłem szukać gospodarstwa agroturystycznego położonego w jakiejś ładnej i spokojnej okolicy. Znalazłem. Miejsce dobrze mi znane. Patrząc na nazwisko gospodarza – coś takiego! Mój kolega z dzieciństwa też nazywał się Maciszek, ale na imię miał Staś, a nie Janusz. Dzwonię. I cóż się okazuje...? – ten Janusz to rodzony syn Stasia. Ale było radości! Staś zaprosił nas do siebie razem z wnukami. – Pojedziemy na wieś? – ucieszyła się Ada. – Oczywiście – jeśli rodzice się zgodzą – zaznaczyła babcia. Na szczęście mama z tatą nie mieli nic przeciwko temu. Olkowi zdawało się nawet, że tata puścił oko do mamy, zupełnie jakby chciał powiedzieć: „Nareszcie będziemy mieli trochę czasu tylko dla siebie”. Gospodarstwo agroturystyczne, pod wdzięczną nazwą „Ustronie”, okazało się miejscem wymarzonym na odpoczynek. Pan Staś nie ukrywał wzruszenia. – Wasz dziadek przyjeżdżał tu z rodzicami na wakacje – opowiadał Olkowi i Adzie. – Chodziliśmy razem na grzyby i jagody, paśliśmy krowy... – Ma pan krowy? – zainteresował się natychmiast Olek. – A mam – uśmiechnął się kolega dziadka. – Ta starsza to Jagoda, a ta młodsza – Malina. – A kacuszki? – chciała wiedzieć Ada. – Kacuszki też są. Całe popołudnie dzieci spędziły na zwiedzaniu stajni, obory i kurnika. Adzie najbardziej podobało się karmienie kur i kaczek, a Olkowi – królików. Oboje z zachwytem przyglądali się, jak pan Staś czyści konia. – Co prawda do pracy w polu używam traktora – opowiadał pan Staś – ale kiedy do Janusza przyjadą goście, to każdy dzieciak marzy, żeby wsiąść na prawdziwego rumaka. Olkowi natychmiast zaświeciły się oczy. – A czy ja... też mógłbym się przejechać? – zapytał z nadzieją w głosie. – Na koniu czy na traktorze? – chciał wiedzieć pan Staś. – Jak znam mego wnuka, to na jednym i drugim – zaśmiał się dziadzio. Trzy dni przeleciały jak z bicia strzelił. W tym czasie dzieci zdążyły zaprzyjaźnić się z Burym, który okazał się nadzwyczaj spokojnym koniem. Z Olkiem i Adą na grzbiecie spacerował po całym gospodarstwie, a w tym czasie prowadzący go za uzdę pan Stanisław opowiadał, jak mu się gospodarzy. Okazało się, że ma duże pole, na którym uprawia rzepak. – Musicie przyjechać w maju – zapraszał. – Zobaczycie, jak pięknie kwitnie. – Jak

ty sobie, Stasiu, z tym wszystkim radzisz? – nie krył uznania dziadzio. – Wstaję o piątej, oporządzam zwierzęta, a potem po kolei robi się, co trzeba – odparł zadowolony gospodarz. – Wiesz, dziadziu, chyba będę rolnikiem – zwierzył się Olek, gdy trzeba było pożegnać wiejskie „Ustronie” i ruszać do miasta. – Byłbyś gotów na tak ciężką pracę? – zdziwił się dziadzio. – Jasne – kiwnął głową Olek. – A na wstawanie o piątej rano? – Nad tym musiałbym jeszcze popracować... – przyznał się największy śpioch w rodzinie.

3. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

Rodzic zadaje pytania: – Co zobaczyły dzieci w gospodarstwie syna pana Stasia? – Co robili Olek i Ada podczas wizyty w gospodarstwie? – Jakie obowiązki ma do wykonania rolnik? zajęcia plastyczne z wykorzystaniem techniki wyszywanie na papierze.

4. Zapamiętywanie i powtarzanie nazw obrazków – ćwiczenia pamięci.

Zdjęcia lub obrazki przedstawiające zwierzęta z wiejskiego podwórka.

Rodzic układa na stole dwa lub trzy zdjęcia (obrazki) zwierząt z wiejskiego podwórka. Dziecko wymienia ich nazwy. Następnie Rodzic chowa obrazki. Pyta: Jakie zwierzęta były przedstawione na obrazkach? Po wysłuchaniu odpowiedzi dziecko ponownie umieszcza obrazki na stole. Dziecko sprawdza, czy udzieliły poprawnej odpowiedzi.

5. Słuchanie piosenki Na naszym podwórku (sł. Danuta Zawadzka, muz. s. Adriana Miś)

Rozmowa na temat piosenki.

Nagranie piosenki U nas na podwórku, odtwarzacz CD.

U NAS NA PODWÓRKU

1. KOTEK MIAŁCZY MIAŁ-MIAŁ, MIAŁ
PIESEK SZCZEKA HAU- HAU, HAU
KOGUT PIEJE , KURKA GDACZE
GĘGA GAŚKA, KACZKA KWACZE
DAJ NAM SZYBKO JEŚĆ

2. . KOTEK MIAŁCZY MIAŁ-MIAŁ, MIAŁ
PIESEK SZCZEKA HAU- HAU, HAU
KRÓWKA MUCZY, ŚWINAKA KWICZY
KONIK RŻY, A OSIOŁ RYCZY
ZARAZ DAM WAM JEŚĆ /2X

Rodzic zadaje dziecku pytania dotyczące tekstu piosenki. – O czym była ta piosenka? – Jakie zwierzęta mieszkają na wiejskim podwórku? – Jakie są nastroje tych zwierząt? Jakie wydają odgłosy?

Środa 15.04.2020

Zwierzęta wiejskie i ich dzieci

1. Rozwiązywanie zagadek (wg. Iwony Fabiszewskiej). Wskazywanie odpowiednich obrazków zwierząt.

Zielona tkanina/papier, obrazki dorosłych zwierząt wiejskich: kury, świni, konia, kaczki, krowy.

Rodzik kładzie na podłodze zieloną tkaninę (lub inną – ręcznik, dywanik itp.), a obok niej – ułożone tak, aby nie było widać, co przedstawiają (obrazkami na dół) – zdjęcia: dorosłych zwierząt: kury, konia, kaczki, krowy, oraz ich dzieci. Pyta, z czym kojarzy się dzieciom zielona tkanina. Proponuje, aby była ona łąką, na której spotkały się wiejskie zwierzęta. Jeśli dzieci rozwiążą zagadki, wtedy dowiedzą się, jakie zwierzęta na nią przybyły.

Na śniadanie owies je, czasem rżeniem wita cię. (koń)

Ma ryjek różowy i małe kopytka. Wszystko ładnie zjada ze swego korytka. (świnia)

Ptak domowy, jajka znosi i o ziarnka, gdacząc, prosi. (kura)

Je trawę na łące, czasem laty ma. A gdy rolnik ją wydoi, to mu mleko da. (krowa)

Kiedy idzie połą ścieżką, kwacze głośno: kwa, kwa, kwa. (kaczka)

Po usłyszeniu każdej zagadki dziecko podaje jej rozwiązanie, wyszukuje wśród obrazków odpowiednie zwierzę i układa obrazek w dowolnym miejscu na zielonej tkaninie.

2. Przyporządkowywanie młodych zwierząt do zwierząt dorosłych. Wskazywanie różnic między nimi.

Zielona tkanina, obrazki młodych zwierząt wiejskich: kury, konia, świni, kaczki, krowy.

Rodzic informuje dzieci, że każde dorosłe zwierzę przybyło ze swoim dzieckiem. Układa obok zielonej tkaniny zdjęcia młodych zwierząt. Dziecko wskazuje odpowiednie zdjęcia, wymawia głośno nazwy młodych osobników i łączy w pary mamę i jej dziecko – układają obrazki zwierząt blisko siebie na tkaninie. Następnie dokładnie przygląda się im i porównują wygląd zwierząt, określając najważniejsze różnice między nimi (np. kolor dorosłej kaczki i małego kaczątka).

3. Karty pracy, cz. 2, nr 34–35.

Dziecko: – odszukuje wśród naklejek zdjęcia młodych osobników zwierząt przedstawionych na obrazku, – nakleja je obok rodziców, – naśladują odgłosy zwierząt – młodych i dorosłych, – nazywają zwierzęta, które są na zdjęciach; otaczają pętlami zwierzęta, które są zwrócone w tę samą stronę.

4. Zabawa ruchowa Kaczki na spacerze.

Dziecko jest kaczką. Spaceruje po pokoju w sposób charakterystyczny dla tych zwierząt (w przysiadzie, trzymając się rękami za kostki nóg). Na sygnał Rodzica – klaśnięcie – kaczki zatrzymują się i poruszają skrzydłami (dziecko wyciąga ręce, zgięte w łokciach, w bok i w szybkim tempie porusza nimi w górę i w dół).

5. Zajęcia umuzykalniające przy piosence Na naszym podwórku.

Nauka piosenki na zasadzie echa muzycznego.

Odtwarzacz CD, nagranie piosenki U nas na podwórku.

Nauka pierwszej zwrotki i refrenu. Zaznaczanie refrenu piosenki klaśnięciem. Przeliczanie zwrotek. Nauka kolejnych zwrotek piosenki.

6. Zabawy na świeżym powietrzu- pajak idzie.

Czwartek 16.04.2020

Na wiejskim podwórku

1. Układanie zdrobnień do nazw młodych zwierząt. Zachęcanie do samodzielnej zabawy słowami.

Zdjęcia przedstawiające młode, wiejskie zwierzęta, np.: źrebię, kaczę, kurczątka, cielę, prosię.

Rodzic układa na stole zdjęcia przedstawiające młode, wiejskie zwierzęta. Dziecko podaje ich nazwy, a następnie układa zdrobnienia, np. źrebię – źrebaczek, źrebiątko; cielę – cielaczek, cielątko. Rodzic podaje dziecku przykłady zabawnych rymów do zdrobnień, np. Żrebaczek założy fraczek. Cielątko lubi małątko. Prosiaczek zdjął kubraczek. Zachęca dziecko do samodzielnej zabawy słowami i układania rymów (mogą to być również rymy niezwiązane ze zwierzętami, np. tacki – placki).

2. Kolorowanie rysunków zwierząt z wiejskiego podwórka.

Rysunki i zdjęcia zwierząt z wiejskiego podwórka, kredki.

Rodzic układa na stole zdjęcia zwierząt z wiejskiego podwórka. Dziecko podaje ich nazwy. Następnie rysunki koloruje rysunek wybranego przez siebie zwierzęcia. Stara się zachować rzeczywisty wygląd zwierząt. Przygląda się w tym celu ułożonym na stole zdjęciom.

3. Zabawa ruchowa z elementem utrzymania równowagi – jaskółki.

Dziecko stoi ze złączonymi nogami. Pochyla tułów do przodu i jednocześnie wyciąga jedną nogę do tyłu. Dla lepszej równowagi rozkłada ręce na boki. Tułów i noga powinny znajdować się równolegle do podłoża. Dziecko stara się wytrzymać w pozycji ok. 6 sekund po czym zmienia zmięć nogę. Powtarza ćwiczenie po 3 razy na każdą stronę.

4. Zabawy na świeżym powietrzu

Zabawa ruchowa z elementem toczenia – Kręgle z butelek.

Pięć butelek plastikowych wypełnionych wodą lub piaskiem, piłka.

Rodzic ustawia bardzo blisko siebie pięć plastikowych butelek (najlepiej, aby stykały się ściankami). Dziecko staje naprzeciwko butelek, przed wyznaczoną przez Rodzica linią rzutu. Toczy piłkę po trawie w kierunku butelek tak, aby jak najwięcej z nich przewróciło się. Liczy, ile butelek leży na ziemi. Zabawę powtarzamy kilka razy. •

5. Zabawy ruchowe.

Nagranie piosenki U nas na podwórku, odtwarzacz CD.

Rodzic włącza nagranie piosenki, a dziecko maszeruje w określonym kierunku, w rytmie melodii. Podczas przerwy w muzyce Rodzic wyklaskuje krótki układ rytmiczny. Dziecko powtarza go najpierw z Rodzicem, następnie samodzielnie. Zabawę powtarzamy kilka razy, wykonując rytmy w różny sposób, poprzez tupanie, uderzanie dłońmi o kolana.

6. Praca plastyczna

Białe kartki z narysowanymi na nich śladami: konia, kury, kaczki, świni, krowy. Ziarna fasoli, tacki z piaskiem

Rodzic układa na stole kartkę z narysowanymi na nich śladami zwierząt wiejskich. Dziecko rozpoznaje ślady i kolejno podaje nazwy zwierząt, które je zostawiły. Następnie, patrząc na wzór, układa z ziaren fasoli na tackach z piaskiem takie same ślady.

piątek, 17.04.2020

Domy zwierząt wiejskich i ich rozmowy

1. Gdzie mieszkają zwierzęta wiejskie?

Zagadki obrazkowe inspirowane wierszem Iwony Fabiszewskiej *Domy zwierząt*.

Rodzic czyta dzieciom wiersz.

W chlewiku mieszka świnka, korytko stoi tam,
a w budzie siedzi piesek; nie lubi, gdy jest sam.
W kurniku kury gdaczą, nocą na grzędach śpią,
a konie stoją w stajniach i głośno czasem rżą.
A krowy? Pewnie wiecie, obora to ich dom.
Gdy wrócą już z pastwiska, tu muczą piosnkę swą.

Rozmowa na temat wiersza. Rodzic pyta: O jakich zwierzętach była mowa w wierszu? Jak nazywa się dom świnki (psa, konia, kury, krowy)? Jakie jeszcze inne zwierzęta oprócz kury mogą mieszkać w kurniku?

2. Łączenie zdjęć zwierząt ze zdjęciami ich domów.

Zdjęcia: krowy, kury, konia, psa, świni oraz ich domów.

Rodzic układa na dywanie zdjęcia: krowy, kury, konia, psa, świni oraz domów tych zwierząt. Dziecko układa zdjęcia zwierząt jedno pod drugim i dzieli rytmicznie ich nazwy. Następnie obok zdjęć zwierząt układa zdjęcia ich domów i je nazywa.

3. Zabawa ruchowa – berek

4. Zajęcia plastyczne.

Duże, płaskie, tekturowe pudełko, brązowa krepina (bibuła, papier), puste pudełka po zapalkach itp.

Rodzic proponuje dziecku wykonanie makiety przedstawiającej wiejską zagrodę. Układa na dywanie duże, płaskie, tekturowe pudełko. Wyklada je brązową krepiną. Zachęca do wykonania sylwet zwierząt wiejskich, które będą przebywały w zagrodzie. Z pomocą dzieci dzieli zagrodę na trzy części (wykorzystując puste pudełka po zapalkach). W każdej z nich znajdzie się inny gatunek zwierząt. Pozostałe elementy zagrody: drzewa, trawę, krzewy, dzieci wykonują wg swojego uznania

5. Wyprawka, karta nr 23 – Wiejski zwierzyńiec,

klej, nożyczki, naklejki, pudełko.

Dziecko: – wycina z karty pracy wszystkie kształty zaznaczone konturami, – składa je i skleja

według instrukcji, – dokleja śwince uszy, a kurczęciu skrzydła i grzebień we właściwych miejscach, zgodnie z instrukcją. • Umieszczenie sylwet zwierząt w odpowiednich miejscach zagrody. Prace wykonane przez dzieci, pudełko wyłożone krepiną, plastelina. Dziecko umieszcza sylwety zwierząt w odpowiednich miejscach zagrody. Ustawia je na podstawkach z plasteliny.

6. Oczytanie wiersza Iwony Róży Salach Bajka.

Rodzic czyta dzieciom wiersz

Zapraszam dzieci na bajkę, w której kot pali fajkę – pyku, pyku, pyk.

Ja sama jej nie pamiętam, więc bajkę powiedzą zwierzęta.

– Ko, ko – kokoszka zaczęła i szybko odfrunęła.

– Kukuryku! – zapiał kogutek i jeszcze szybciej uciekł. – Gul, gul – indyki pisnęły.

– Mee – potem kozy zaczęły. – Gę, gę – gąski zagęgały, lecz bajki mówić nie chciały.

– Kwa, kwa – kaczki krzyknęły. – Kwi, kwi – świnki kwiknęły. – Muuu – głośno ryknęła krowa.

– Beee – baran jej zawtórował. – Miau, miau – kotki zapiszczały. – Ihaha – koniki głos dały.

– Hau, hau, hau – krzyknęły szczeniaczki. Głosów był wybór taki! Zwierzęta ryczały, beczały, kwakały, gdakały i piały, szczekały, gęgały, miauczały, lecz bajki nie powiedziały.

Rozmowa na temat wiersza. Rodzic zadaje pytania: – Jakie zwierzęta wystąpiły w wierszu? – Jakimi głosami odzywały się zwierzęta? – Dlaczego zwierzęta nie opowiedziały bajki?

7. Zabawy na świeżym powietrzu

Zabawa ruchowa z elementem rzutu – Latające talerze.

Talerze papierowe.

Dziecko staje na wyznaczonej przez Rodzica linii. Rzuca w dal papierowymi talerzami. Obserwuje sposób ich lotu. Wskazuje talerz, który został najdalej rzucony.

Jeśli na dworze jest wiatr, warto zwrócić na to uwagę dziecka i zachęcić do wysuwania wniosków.

Talerz rzucony pod wiatr spadnie w mniejszej odległości, niż ten rzucony zgodnie z kierunkiem wiatru.

8. Zabawa z wykorzystaniem piosenki Na naszym podwórku .

Nagranie piosenki Na naszym podwórku, odtwarzacz CD.

Dziecko: I. Na naszym podwórku miarowo klaszcze, zwierząt jest bez liku. Konik w stajni, mysz w spiżarni, konik wykonuje podskok, myszka wyciąga przed siebie dłonie i porusza szybko palcami, kurka w podskokach wykonuje obrót wokół siebie, Ref.: „Ihaha!” – rzy nasz konik. konik i kózka w podskokach, raz na jednej, raz na drugiej nodze

II. Na naszym podwórku miarowo klaszcze, jest bardzo wesoło. Kurki gdaczą, kaczki kwaczą, kurka obraca się wokół siebie, kaczka przenosi ciężar z lewej nogi na prawą, piesek w podskokach wybiega na środek, biega w koło, i ponownie wraca na swoje miejsce, Ref.: „Kwa, kwa, kwa” – kwacze kaczka. kurka i kaczka drobnymi krokami wybiegają do przodu i poruszają się w małym kółeczku, Bardzo nam wesoło na zakończenie wraca na swoje miejsce, na naszym podwórku.

9. Zabawa ruchowa:

Dziecko wykonuje improwizacje taneczne przy utworze M. Musorgskiego Taniec kurcząt w skorupkach.

Na przerwę w muzyce zatrzymuje się nieruchomo, po włączeniu – porusza się w rytm muzyki.